

ærede Medlem nævnede, — men jeg forlanger det ikke gentaget.

Sabroe: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) sagde i Gaar i Anledning af nogle Bemærkninger, jeg havde gjort om hans Tale, at han havde ikke sagt noget, der kunde tydes i Retning af, at han sigtede Højesteretssagfører Shaw for at være den skyldige. Jo, det ærede Medlem har virkelig udtalt noget saadant. Jeg havde god Grund til at sige, at Tingets Medlemmer maatte faa den Opfattelse af det ærede Medlems Tale, at han vilde pege paa denne enkelte Mand og sige: *Hans* er Skylden, Bahnson er uskyldig, Bahnson er naiv, Bahnson har ikke vidst, hvad han gjorde; Centralkomiteen har ikke vidst, hvad den gjorde, Centralkomiteen har, da den fik Gaarden, heller ikke haft Spor af Forstand paa at drive denne Gaard, men Højesteretssagfører Shaw, som var Sagfører baade for General Bahnson og for Centralkomiteen, *hans* Forhold burde undersøges. Det ærede Medlem sagde ifølge Rigsdagstidenden: „Man kan naturligvis nok føle sig ilde berørt over, at disse Midler ere gaaede tabte paa denne Maade, men det forekommer mig — jeg vil her helst vælge et saa lidt stødende Udtryk som muligt —, at man er gaaet med forholdsvis let Fod hen over den juridiske Konsultation, der har fundet Sted ved denne Lejlighed“. Hvis det ikke er at sige eller fremkalde den Opfattelse, at Højesteretssagfører Shaw er Brændpunktet i denne Sag, at det er ham, man skal holde sig til, ved jeg ærlig talt ikke, hvad det ærede Medlem mener, saa er hans Tale sort Tale, fuldstændig mørk Tale. For øvrigt er en stor Del af det ærede Medlems Taler her i Tinget ofte meget mørke. I det omtalte Punkt ligger en Antydning, som jeg holder fast paa, og det ærede Medlem skal ikke slippe bort derfra.

Baade det ærede Medlem og det andet ærede Medlem fra Højres Side, der har talt i denne Sag, taler om, at jeg skandaliserer, at det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam) skandaliserer, at den ærede Ordfører skandaliserer, og nu forlange de, lige som de forlangte efter første Behandling af det foreliggende Forslag, at Ordføreren skal gøre Generalløjtnant Bahnson en Afbigt, han skal gøre Centralkomiteen en Undskyldning, og jeg skal gøre General Bahnson Afbigt, og jeg skal gøre Centralkomiteen en Undskyldning. Vi ere pludselig blevne de anklagede, de skyldige.

Denne Bagatel, denne lille Omstændighed, at man har laant 140,000 Kr. af Centralkomiteens Midler til General Bahnson, en politisk Ven og Meningsfælle af de Herrer, dette, at man har sat 100,000 Kr. overstyr, dette forholdsvis lille og ubetydelige Beløb, man har tabt, det er intet, det spiller ingen Rolle, men vi, der tale, vove at tale, i denne Sag og forlange, at der skal renses ud, vi ere de skyldige, de anklagede, og vi skulle give Undskyldninger. Nej! Jeg skal gerne gøre Undskyldning, naar jeg gør nogen Uret, men jeg har ikke gjort nogen Uret i denne Sag, jeg har vedblivende denne Opfattelse, at der er blevet taget paa den med den størst mulige Skaansel over for de vedkommende Personer.

Det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), der i Gaar havde Ordet, fortalte os, hvorledes han var kommen ind i Centralkomiteen, og det gjorde et stærkt Indtryk, da han fortalte om, hvorledes han — saa vidt jeg da hørte det ærede Medlem — var bleven æreskændet i Centralkomiteen af en forhenværende Højremister, da han tillod sig at foreslaa, at General Bahnson skulde afdrage 1500 Kr. aarlig paa de Penge, som han skyldte Invaliderne. Det ærede Medlem ytrede nogen Tvivl om, hvorvidt han fremtidig vilde indfinde sig i den paagældende Centralkomite, han havde i hvert Fald Betænkeligheder derved, fordi der herskede en anden Moral end den, der er fremherskende mellem Bønder og Borgere i Almindelighed. Jeg vil tilraade det ærede Medlem at indfinde sig ved det næste Møde i Centralkomiteen og gøre Forsøg paa, om det ikke var muligt at faa de Herrer til at betale en Del af de Penge, de skyldte til Invaliderne. Han kunde da fremsætte et Forslag, — og hvis han gør det, haaber jeg, han vil gøre det paa sine og mine Vegne — om at vi hver for vort Vedkommende ere villige til at yde et Bidrag paa 500 Kr. Vi have jo ikke noget som helst Ansvar eller nogen Skyld i denne Sag, men alligevel skal det ærede Medlem være bemyndiget til at gøre dette, og jeg siger, at naar det ærede Medlem har overværet det næste Møde, som afholdes i Centralkomiteen, og kommer og meddeler mig, at nu har Centralkomiteen tegnet sig for de 100,000 Kr., som de skyldte Invaliderne, saa skal mine 500 Kr. falde, og jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem stiller sig paa samme Maade.

Naar det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) og det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) antydningssvis ere fremkomme